

Hanna Filipkowska

Gallowska koncepcja inscenizacji "Akropolis" Stanisława Wyspiańskiego. Próba interpretacji" Urszula Aszyk, "Litteraria. Teoria literatury-Metodologia-Kultura-Humanistyka" Wrocław 1972 : [recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 16/50, 152

1973

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

(I) ZIOMEK Jerzy: O przekładaniu przysłów. "Teksty" 1972, nr 6 s. 29-41.

Szkic z pogranicza teorii przekładu i teoretycznych problemów paremiografii. Autor zajmuje się definicją przysłowia (i jego stosunkiem do innych rodzajów wypowiedzi) oraz analizuje jego strukturę semantyczną. Zwraca uwagę na właściwy przysłowiom silny związek z macierzystym kontekstem kulturowym (eksponowanie własnej genezy), wskutek czego przysłowia - zasadniczo przekładalne - "przeciwstawiają się" próbom przekładu.

BP/50/35

Z.J.

(II) ASZYK Urszula: Gallowaska koncepcja inscenizacji "Akropolis" Stanisława Wyspiańskiego. Próba interpretacji. "Litteraria. Teoria Literatury - Metodologia - Kultura - Humanistyka". IV. Red. J.Trzynadłowski. Wrocław 1972 s. 111-123.

Artykuł dotyczy przygotowywanej przez Iwo Galla w latach 1941-1945 - i nie zrealizowanej w teatrze - inscenizacji dramatu Wyspiańskiego. Analizując pracę inscenizatora, autorka stwierdza, że sytuacja, w której została ona podjęta - lata wojny i okupacji - zaważyła na interpretacji "Akropolis": na plan pierwszy wysunęła się tu problematyka narodowa, pojawiły się również aluzje do konkretnej sytuacji historycznej. Projektowany kształt sceniczny utworu oparty został na trzech głównych zasadach: 1) jedno wspólne miejsce akcji dla wszystkich czterech części dramatu (katedra wawelska); 2) architektura sceny otwartej; 3) poetyka "fantastycznego snu".

BP/50/36

H.F.